

Astăzi, Duminică, 23 Noiembrie, 2025

† Sf. Cuv. Antonie de la Iezerul Vâlcii

Sf. Ier. Amfilohie, episcopul Iconiei,

și Grigorie, episcopul Acragandelor

Duminica a XXVI-a după Rusalii

(Dezlegare la pește)

Efeseni 5

⁸ Altădată erați întuneric, dar acum lumină sunteți întru Domnul; ca fii ai luminii să umblați

⁹ — pentru că roada luminii este în

orice bunătate, dreptate și adevăr —,

¹⁰ osebind¹ ce este bineplăcut

¹ = Punând la încercare prin spirit de discernământ (vezi Rm 2, 18 și nota);

Domnului.

¹¹ Și nu fiți părtași la faptele cele neroditoare ale întunericului, ci mai degrabă osândiți-le fățiș²;

¹² căci pe cele ce le fac ei întru ascuns, rușine este chiar a le spune.

¹³ Dar toate cele osândite fățiș sunt vădite de lumină,

¹⁴ căci tot ceea ce-i vădit e lumină³. De aceea zice: Deșteaptă-te tu, cel ce dormi, scoală-te din morți și-asupra ta va lumina Hristos.

¹⁵ Prin urmare, luați bine seama cum umblați: nu ca niște neînțelepți, ci precum cei înțelepți,

¹⁶ răscumpărând vremea⁴, căci zilele rele sunt.

¹⁷ De aceea nu fiți fără minte, ci înțelegeți care este voia Domnu-

aplicând criteriile evanghelice la imensa varietate a gândurilor și faptelor omenești.

² = Denunțați-le; demascați-le. O traducere mai generoasă a lui **elégho** (a osândi; a blama; a reproșa; a reprobă), spre a pune verbul în acord cu contextul.

³ A închide ochii asupra faptelor reprobabile săvârșite într'ascuns, făcându-te că nu le vezi, e un lucru rău, ca și cum te-ai solidariza cu ele. Osândirea lor publică aduce un dublu câștig: făptașul se rușinează, ceilalți iau exemplu și totul devine lumină.

⁴ = Recuperând timpul pierdut (în păcate) prin maxima folosire a celui prezent (care poate fi scurt).

lui.

¹⁸ **Să nu vă îmbățați de vin**, în care este pierzanie, ci vă umpleți de Duh,

¹⁹ vorbind între voi în psalmi și'n laude și'n cântări duhovnicești, lăudând și cântând în inimile voastre Domnului,

Luca 12

¹⁶ Și le-a spus această parabolă: „Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina.

¹⁷ Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n'am unde să-mi adun roadele?

¹⁸ Și a zis: Aceasta voi face: Strica-voi hambarele mele și mai mari le voi zidi și-mi voi strânge acolo tot grâul meu și bunătățile mele;

¹⁹ și-i voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te!...

²⁰ Dar Dumnezeu i-a zis: Nebunule!, în noaptea aceasta îți vor cere sufletul. Și cele ce-ai pregătit ale cui vor fi?

²¹ Așa se întâmplă cu cel ce-și adună sieși comori, și nu întru Dumnezeu se îmbogățește”.⁵

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată

Tâlcuire

Rostind pilda celui ce s-a îmbogățit și nu avea de gând altceva decât să mănânce, să bea și să se vesească, însă a fost lovit de moarte, neapucând să se înfrupte din desfătările așteptate, Domnul a încheiat: „Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu”. Bogații, uitând de Dumnezeu, nu se gândesc decât la desfătările trupesti. Cei ce doresc să scape de soarta amară a bogatului din pildă, să nu-și „adune sieși, ci să se îmbogățească numai în Dumnezeu”; și întrucât bogăția e de la Dumnezeu, închin-o Lui atunci când îți vine și va fi bogăție sfântă. Tot ce îți prisosește împarte cu săracii: va fi același lucru cu a înapoia lui Dumnezeu ceea ce ai primit de la El. Cel care dă săracului, lui Dumnezeu îi dă. Unul ca acesta, chiar dacă pare a cheltui bogăția, se îmbogățește cu adevărat în fapte bune – se îmbogățește pentru Dumnezeu, spre a-I plăcea Lui, se îmbogățește cu Dumnezeu, atrăgând blagoslovenia Lui,

se îmbogățește de la Dumnezeu, Care pe cel ce a fost credincios în puține peste multe îl va pune; se îmbogățește în Dumnezeu, nu în sine, căci nu se socoate stăpân, ci numai iconom, a cărui grijă este de a îndestula pe toți cei ce vin la el cu vreo nevoie; și se teme să cheltuiască ceva pentru sine, socotind asemenea lucru drept întrebuintare nedreaptă a avuției care i-a fost încredințată.⁶